

Forsøg på at omsætte den østpreussiske filosof Immanuel Kants bog »Religion inden for den blotte fornufts grænser« til livspraksis ved at overvinde den »religiøse eftertjeneste« (= »et religiøst ståhej, der er temmelig værdiløst for livspraksis«) til fordel for en ægte moral. Den virkelige Jesus må have været tilsvarende og frem for alt meget konkret engageret.

Første indblik i et teologisk og pædagogisk alternativt og attraktivt koncept for høj moral for unge mennesker:

DEN ROMANTISKE MIDDELVEJ: BERUSENDE MÅNEBADNING!

www.michael-preuschoff.de

Vores nuværende kristendom er en synkretisme (»religiøst miskmask«) af buddhisme og forskellige gamle hedenske religioner og har intet eller næsten intet at gøre med den virkelige Jesus' engagement, som han i sidste ende blev korsfæstet for. Grundlæggeren af denne nuværende kristendom var Saulus, som infiltrerede Jesu tilhængere, der eksisterede efter hans død og fortsatte i hans ånd, og fantaserede om nogle uverificerbare åbenbaringer fra den angiveligt genopstandne Jesus (»den, der tror, skal frelses«) og gjorde sig selv til apostel. Og han var så sandsynligvis den, der sammen med et skriveværksted af højtuddannede modstandere af Jesus i bund og grund havde konstrueret Det Nye Testamente, som vi kender det, for at omskrive den virkelige Jesus og hans engagement som en computerharddisk, så at sige, for perfekt at slette originalen. Under alle omstændigheder ville den virkelige Jesus aldrig være blevet henrettet på grund af det, som denne Paulus gjorde ud af ham.

Det spørgsmål, som Jesus efter al sandsynlighed var optaget af, er plausibelt beskrevet her og oversat til vores egen tid. Bare så meget: Det har at gøre med en attraktiv høj moral - uden nogen kontraproduktiv fjendtlighed over for kroppen. (Der er ingen grund til at fremhæve de sædvanlige mål for vores tro, såsom næstekærlighed og fjendekærlighed, for de kommer næsten af sig selv, når man først har internaliseret den virkelige Jesu bekymringer og integreret dem i sit liv). Det er især unge mennesker, der er i fokus, fordi det primært handler om, hvordan de kan udleve denne moral med glæde og i sidste ende opnå vellykkede mellem menneskelige relationer. Og »i øvrigt« ville det forandre vores verden.

Forfatteren er uddannet teolog og pensioneret religionslærer på en erhvervsskole.

Den nuværende situation for de fleste unge, hvad angår seksualmoral

Den nuværende situation er, at en pige spørger en dreng: »Vil du være min kæreste?«, hvilket i klartekst betyder: »Jeg er træt af min mødom, vil du ikke gøre det?« Faktisk en forfærdelig, uværdig, vanærende og primitiv procedure. Ikke et spor af romantik. Hvor meget smukkere og mere sofistikeret er det ikke, når en pige spørger en dreng: »Jeg forestiller mig, at det ville være vidunderligt at månebade med dig, vil du ikke også gøre det?« Månebadning betyder, at man er åben over for hinanden til det punkt, hvor der er fuldstændig hudkontakt, men hvor de to er sammen på en sådan måde, at penetration og endda petting ikke er muligt. Frem for alt viser et sådant ønske også en vilje til at overvinde frygt og en åbenhed for virkelig at lære hinanden at kende. Hvad kan de to ikke gøre sammen? Og frem for alt kan de begge altid starte forfra med en anden, selv med fuld romantik, hvis forholdet ikke fungerer som forventet.

Måske kan de moralske modeller også opdeles i ukristelige eller endda hedenske (flere intime partnere) og ægte kristne og også virkelig romantiske («den eneste rigtige», og det bliver realistisk for alle gennem »månebadeprocessen«)? Ja, det er en moralsk model, som er uovertruffen i sin tiltrækningskraft og nem at kommunikere, fordi den simpelthen svarer til vores menneskelige natur, og unge mennesker vil have den, når de kender den!

Så et alternativt tip til unge mennesker: Lad være med at forbruge forskellige seksualiteter, dyrk dem!

Med et moderne billede af Jesus, der primært

- a) er baseret på resultaterne af tysk protestantisk Jesus-forskning gennem 250 år og
- b) resultaterne af kirkekritikeres og kirkemodstanderes forskning, som generelt var og er af meget høj videnskabelig standard.

Tesen i dette koncept er, at mennesket har et højt potentiale for ægte moral, men at dette høje potentiale desværre ikke bare ikke er blevet udnyttet i teologi og pædagogik siden tidernes morgen, men ligefrem er blevet ødelagt.

Først og fremmest et par »indledende ord« om begrebet »den sandsynligvis virkelige Jesus« i forbindelse med valget af den nye pave - generelt:

Jeg vil først gerne påpege noget særligt om Jesus, som ingen nogensinde har sagt så klart, hverken »kirkefolk« eller kritikere eller endda modstandere af kirkens forskning og undervisning. Dette er argumenter, som er baseret på forskellig forskning, men som kan underbygges meget godt på egen hånd og derfor egentlig ikke behøver yderligere bevis:

1. De vigtigste hændelser omkring Jesus, såsom jomfrufødslen af en Guds søn, mirakelhistorierne, historierne om de døde, der blev oprejst, hans egen opstandelse og himmelfart, findes også i forskellige religioner i antikken. Der kan ikke være så mange tilfældigheder, at alle disse absurde historier kunne være sket for en enkelt person. Evangelierne kan derfor kun være en konstruktion.
2. Begeistrede tilhængere af en stor mester ville aldrig få den idé at indramme ham efter hans død med historier om guder, men snarere dokumentere og i bedste fald fremhæve det særlige ved ham så godt som muligt for at give ham videre til eftertiden på den bedst mulige måde. I bedste fald gør modstanderne dette med gudehistorierne for at hvidvaske konkrete oplysninger om ham.
3. Det vigtigste ved den virkelige Jesus må have været, at han var stødt på et ekstremt kriminelt, afpressende misbrug af kvinder og derfor havde fundet på et koncept for sine medmenneskers livspraksis, der var så sprængfarligt og samtidig så farligt for de herskende kredse, at han måtte »tages ud af cirkulation« set fra deres synspunkt. Og det var ikke sådan et koncept, at han ville bringe sine medmennesker tættere på Gud, sådan et koncept ville ikke slå benene væk under nogen, ikke i dag og heller ikke dengang - og det ville ikke have været en grund til at slå ham ihjel ved justitsmord! Det må have været »noget andet«!
4. Et tip, som en amerikansk advokatven gav mig, om at der nogle gange blev lavet love, som gjorde det muligt for kriminelle at klare sig endnu bedre end uden disse love, kan være en ledetråd til, hvad Jesus var stødt på dengang - og hvad han forsøgte at ændre.
5. Og for at omsætte hans koncept til praksis i dag: Selv om nogle menneskelige egenskaber er en naturlig disposition, er der ingen automatisk mekanisme, der får os til at handle konkret. De skal også læres. Men hvis noget er en naturlig disposition, så lærer unge mennesker det hurtigt og nemt og frem for alt villigt. Men der skal være en lærer til det!

Især på grund af kvinders rolle i den moderne kirke er det vigtigt at overveje Jesu mening og hans handlinger. Det resulterer i overraskende indsigter og anvendelser i vores verden. For eksempel har kirken altid repræsenteret det billede af kvinder, som den (selvudnævnte) apostel Paulus (faktisk: Saulus) havde. Men det er sandsynligvis forkert. For Jesus tænkte højst sandsynligt helt anderledes. - Men hvordan? - Læs med her

...

Del A Teori: Jesus ville aldrig være grundlægger af en religion, han var snarere en ægte feminist i et dybt kvindefjendsk samfund, der endda behandlede kvinder på en direkte kriminel måde.

1 De fleste teologer siger det samme, i hvert fald i tysktalende lande: Bibelens Jesus er ikke den rigtige Jesus!

For det første har især tyske protestantiske teologer i omkring 250 år opdaget, at den Jesus, som Det Nye Testamente beretter om, ikke kan have været den virkelige Jesus. Og i mellemtiden er denne antagelse, som den først var, blevet bredt accepteret som et bevist videnskabeligt resultat af de fleste teologer, uanset konfession, i det mindste i Centraleuropa. Det betyder, at kirkerne faktisk bliver nødt til at holde op med at være kirker, da den dybeste årsag til deres eksistensberettigelse er blevet mere og mere ugyldig.

Men hvad gør kirkerne og deres teologer? De siger, at vi ikke kender den rigtige Jesus, men vi kender den tidlige kirkes Jesus - og derfor baserer vi vores undervisning og forkyndelse på ham. I hvert fald tysktalende teologer skelner mellem den »historiske eller historiske Jesus« (dvs. den virkelige Jesus) og »proklamationens Jesus« (eller kerygmaet). Og proklamationens Jesus er derfor den Jesus, som er den »gyldige« Jesus i kirkerne i dag - og i alle kirkesamfund.

Men jeg synes, det er en meget utilfredsstillende løsning, at »kirkens folk« ikke ved noget præcist eller slet ikke, og gør det til centrum for deres eksistensberettigelse og deres indflydelse på andre!

2. Er det virkelig ikke muligt at rekonstruere den rigtige Jesus? Det tror jeg, man kan (hvis man vil)!

En af mine amerikanske advokatvenner fortalte mig, at kriminelle nogle gange har så stor indflydelse på lovgivningen, at der bliver lavet love, som gør det muligt for dem at begå deres forbrydelser endnu mere effektivt. Og en sådan lov i det gamle Israel var, at kvinder, der blev taget i at "snyde" af to (mandlige) vidner, skulle straffes med døden. For hvor sker det, at kvinder bliver taget i at have sex og af to vidner på samme tid, og hvem er ondsksfuld nok til at gå direkte til retten for at anmelde dem? Og hvad med den involverede mand, som aldrig bliver fanget? Så sådan en lov bliver aldrig brugt i den rigtige forstand, men kun i en kriminel forstand, for eksempel til at afpresse kvinder: "Enten har du sex med os (hvilket vil sige at gå ind i prostitution), eller også melder vi dig for at være blevet taget i at have sex med en mand, som ikke er din, og så får du dødsstraf!"

Og her er et billede af Jesus, der redder en kvinde fra at blive stenet til døde:

Hvis jeg tolker maleriet »Jesus og synderen« (Rosenbergfæstningen, Kronach) rigtigt, havde maleren Lucas Cranach d.æ. (1472-1553) samme opfattelse af historien i Johannesevangeliet som jeg, nemlig at det er en forbryderhistorie. Jeg tror ikke, at man kan male det tydeligere, hvis man tror, at de kommende stenere er kriminelle, i det mindste ligner de ikke indelukkede moralister. Og de to »kloge ældre herrer« bagerst til højre er de typiske hjælpandede teologer og filosoffer, som altid kun ser overfladen »i sådanne ting« og ikke (vil) vide, hvad der virkelig foregår. På den måde kan de kriminelle fortsætte med at gøre, hvad og hvordan de vil. Et fascinerende billede! Jeg ved allerede, hvorfor jeg fik det malet til mig i Vietnam, formodentlig i den originale version (efter at have kontaktet de bayerske malerisamlere)! I

øvrigt mener jesuitten Rupert Lay (1929 - 2023) i et foredrag, at historien om synderens frelse er mere sand end resten af Johannesevangeliet - og jeg mener også, at den er mere sand end (næsten) resten af evangeliet, når man tager hensyn til de tre bøger, der er nævnt i teksten.

Jesus var nu ven med prostituerede, hovedsageligt på grund af sit arbejde som husbygger i hele landet, hvor han kom i kontakt med disse kvinder («husbygger» er nok det modsatte af » prostitueret«). Og det var højst sandsynligt fra disse prostituerede, at han havde hørt om afpresningen og nu offentligt fordømte den - og derfor var meget populær. For mange kvinder havde tydeligvis oplevet det samme uden at vide det før.

Men det fandt disse kriminelle kredse sig naturligvis ikke i og sørgede for, at Jesus blev dømt til døden med abstruse og dybest set uverificerbare anklager og til sidst korsfæstet på den mest brutale måde, så han endelig ville tie stille, og ingen længere ville turde holde »den slags taler«.

Vi kan derfor rekonstruere den virkelige Jesus ud fra tre fakta, som anses for sikre: 1. Han var venner med prostituerede, 2. Han talte offentligt, 3. Han blev korsfæstet. Hvis vi nu kombinerer disse tre fakta, får vi noget i retning af det følgende: Han vil også have talt med de prostituerede. På den måde indså han, hvordan de var blevet afpresset til deres »job«. Som følge heraf fordømte han offentligt folkene i baggrunden (hvilket senere blev til prædikener) - og de sørgede snart for, at han blev dræbt ved justitsmord.

3. Det Nye Testamente, dvs. biografien om Jesus - et værk af de samme kredse, som satte Jesus på korset?

Men Jesu død var ikke enden på historien, for mange mennesker havde hørt hans »offentlige taler« og fortsatte i hans ånd! Og der var så mange af dem, og de kriminelle kendte dem heller ikke og kunne derfor ikke forfølge dem, så de ledte efter en anden strategi for at udslette Jesu ånd. Og de var kloge - så de hyrede en meget intellektuel samtid, eller afpressede ham, han kunne i hvert fald godt lide sin rolle - og han brugte en skriveworkshop på højt niveau til at konstruere en ny biografi om Jesus, den vi kender, hvori de indarbejdede mange tekster fra både velkendte og fremmede kulturer og religioner: Nemlig det såkaldte Nye Testamente, som ifølge den danske sanskritforsker **Christian Lindtners (1949-2020)** forskning i bogen »**Mysterier om Jesus Kristus**« for størstedelens vedkommende er plagieret fra buddhistiske sanskrit-tekster, tilsat enkelte gudefortællinger fra mytologier fra den gamle, mere vestlige verden, og som den tyske religionsforsker **Karl-Heinz Deschner (1924-2014)** beskriver i sin bog »**Der gefälschte Glaube**« (**Den forfalskede tro**). Ikke desto mindre er der også nogle historier om den virkelige Jesus, som sandsynligvis var så velkendte, at de ikke kunne skjules af falsknerne - og fik Det Nye Testamente til at se sandt ud for dem, der stadig kendte dem.

For eksempel er historierne om en jomfrufødsel af Guds søn, om hans mirakuløse gerninger op til hans opstandelse fra de døde, om hans opstandelse og om hans himmelfart på ingen måde nye; de er alle »gamle historier« fra gamle guders mytologier! Og der kan simpelthen ikke være så mange sammenfald, at alle disse gamle historier passer på en enkelt person, ifølge sandsynlighedsteorien kan det ikke lade sig gøre! Så en ny biografi om Jesus blev tydeligvis konstrueret her - og selvfølgelig ikke af tilhængere af den rigtige Jesus, for hvilken slags tilhænger ville tillægge en æret mester gudehistorier efter hans død? men af hans modstandere. Og dette blev så vores »Nye Testamente« med alle disse abstruse historier, som mange af nutidens samtidige simpelthen ikke længere tror på! Det Nye Testamente er derfor ikke hans tilhængeres værk, men et meget sofistikeret værk af hans modstandere - for endelig at lukke munden på den virkelige Jesus' ånd! .

Og den »intellektuelle samtidige« var - ifølge den engelske talmudforsker **Hyam Maccobys (1924-2004)** arbejde - Saulus fra Tarsus, som havde infiltreret Jesu tilhængere og kaldte sig »den lille« (It. = Paulus) med påtaget beskedenhed. Jøden Maccoby undersøgte dette meget troværdigt i sin bog **»Der Mythenschmied« (Mytemageren)** og beskrev det derefter meget klart og læseværdigt.

Så Paulus var en bedrager? Jeg tror, vi kan dreje det, som vi vil, men det er højst sandsynligt sådan, det er. Og en svindler forbliver en svindler. Uanset hvor genialt, attraktivt og tidstypisk hans produkt måtte være, så er og bliver en bedrager en bedrager. Og Guds ord er aldrig sådan et svindelnummer!

Dette er nogenlunde den virkelige historie bag Jesu engagement og hans korsfæstelse - du kan finde mere om dette på internettet i forlængelse af denne tekst på <https://basisreli.ima-city.de/m-baden.htm> eller, frem for alt, på www.michael-preuschoff.de.

Alt dette gælder selvfølgelig først og fremmest for os i Centraleuropa; de typiske fundamentalister i andre dele af verden ser alt dette i en mere traditionel forstand.

Og hvilken Jesus er paverne repræsentanter for?

For det første kalder paverne ikke sig selv for »Jesu stedfortrædere«, men for »Kristi stedfortrædere«. Og med hensyn til navnet "Kristus", som også bruges som tilnavn, må det siges, at Paulus opfandt dette navn fra græsk ("den salvede" eller også "Messias" på hebraisk) for at gøre Jesus mere guddommelig og dermed fjerne ham fra vores verden ved navn. Paverne ser derfor ikke engang sig selv som repræsentanter for den virkelige Jesus, men i bedste fald som repræsentanter for en Kristus, dvs. en person, der aldrig har eksisteret, og som kun blev gjort til Jesus af den selvudråbte apostel Paulus.

Men det er ikke alt sammen aften, der kunne også være en proklamation,

som ville bygge på den virkelige Jesus - og som også kunne have en fremtid. Det er muligt, at kristendommens egentlige historie stadig er i vente, selvom den ikke længere vil blive kaldt »kristendom«, men snarere »Jesus« eller noget i den retning. Men ville pavedømmet i sin nuværende form være det rette grundlag for dette? Næppe - men måske i en anden form?

Den næste del handler om at omsætte dette til praksis. Praksis er særlig vigtig, for uden den vil selv de bedste ideer til sidst gå i vasken! Så:

Del 2 Øvelse: Forbrug ikke anderledes seksualitet, dyrk den!

4. Vores arrogance over for tidligere kulturer på grund af deres foragt for kvinder er helt malplaceret. Det er ikke meget bedre her!

Den, der sidder i et glashus, skal ikke kaste med sten... Det er selvfølgelig let at fordømme kvindernes situation i det gamle Israel for 2000 år siden, hvor de ikke kun blev udnyttet, men også bevidst misbrugt til prostitution - se den forrige artikel. Dengang handlede det mest om frygten hos piger eller endda unge kvinder, som stadig havde »alt foran sig«, og som ikke ønskede at gøre noget forkert, så de forblev anstændige og ikke gled ind i denne foragtelige og forkastelige »menneskehedens bundfald«. Vi ved ikke, hvor ofte kvinder blev afpresset på samme måde som i historien om den smukke Susanna i tillægget til Daniels Bog i Det Gamle Testamente. Men selv om det ikke skete så ofte, var der i hvert fald en frygt, og derfor undgik pigerne alt, hvad der - ifølge den almindelige opfattelse - kunne føre til, at de blev prostituerede. Resultatet var, at de ikke rigtig kunne komme ud af deres skal og realisere sig selv - af frygt for at gøre noget forkert. Og så var der de påståede straffe efter døden i helvede. Men i mange tilfælde hjalp intet af dette, som vi også kan se i historien om Susanna.

Som religionslærer, som jeg var, ønskede jeg en moralsk model, især for piger, som ikke nødvendigvis behøvede at se moralsk ud, som de typiske do-gooders forestiller sig, men som frem for alt også fungerede, dvs. som skulle være sjov og føre til gode ægteskaber.

Jeg var altid forbløffet over, at selv en flot pige ofte havde en åbenlys rædsel for at tage til en »naturlig strand«, hvor nøgenhed var almindeligt, og hvor ingen ville gøre hende fortræd, men at netop denne pige så begyndte at have sex med en mand eller dreng, som slet ikke var på hendes niveau, og hvor de begge slet ikke så ud til at passe sammen, og som »hun« ikke engang var forelsket i, og som »hun« ikke engang ønskede at gifte sig med. Og der var tydeligvis heller ikke noget drive. Og oplevelsen var heller ikke særlig rar, ofte endda meget ædruelig og frastødende. Alligevel ville denne åbenhed på en

strand være et tegn på vellykket frigørelse og livsglæde og også intelligens, for for at finde den rigtige partner, eller rettere beskytter, skal du finde en partner til sex, som selv den dumme kan klare. Under alle omstændigheder har jeg aldrig forstået denne uoverensstemmelse i hele min tid som aktiv lærer. Frem for alt er det ikke let at tale om det ...

Men på et tidspunkt gik det op for mig, at det har noget at gøre med den frygt, som unge mennesker, især piger, lærte for 2000 år siden og helt sikkert i meget længere tid - og som meget ofte er fuldstændig meningsløs frygt: Især piger vil gerne opfattes som moralske og opfører sig derfor på en måde, der betragtes som moralsk i en bestemt kultur. At dække sig til ses så som et tegn på moral - men reel moral, dvs. kun at have sex med en enkelt partner, er stort set uinteressant i forhold til, hvad reel moral er.

Derudover har de i det mindste fået det indtryk, at drenge og mænd på en eller anden måde er som uforudsigelige vilde dyr, for hvem nøgenhed er en stimulus, der udløser en automatik i dem til at kaste sig over dem og så videre. Og derfor er de nødt til at være på vagt over for nøgenhed - hvis de ikke vil ses som prostituerede. Selvfølgelig er disse forbindelser stort set nonsens. Problemet med nøgenhed er i langt højere grad et problem med vaner og aftaler. For hvis der ikke er aftalt noget, så er det selvfølgelig det, der er almindelig kutyme, der betragtes som moralsk eller umoralsk. Men afhængigt af situationen kan man aftale noget andet - man skal bare tale om det - og så er det det, der gælder. Og så kan fuldstændig nøgenhed sagtens være afdramatiserende for sexlysten, og det er en æressag, især for mænd, at overholde reglerne.

Den specifikke form for moral, der ikke diskuteres, er altid moralen i den pågældende kultur: For mange troende muslimer er det helkropssløret fra starten - og for os er det tildækningen af i det mindste kønsorganerne. Men som sagt kan man tale om det - og så gælder det, der kommer ud af det!

5. Religionernes forretningsmodel er dog ikke »høj moral«, men tilgivelse og trøst.

Den, der nu tror, at religionerne (og frem for alt vores kristne religion) ser deres opgave her og vil gøre noget for at sætte især unge mennesker i stand til at leve moralsk, tager fejl. Selv om den »rigtige Jesus« sandsynligvis var optaget af høj moral, og mennesket også har et stort potentiale for en sådan ægte moral, er vores kristne religion stort set ligeglad med alt dette - den handler meget mere om tilgivelse og trøst.

Den måde, hvorpå piger i dag frarådes høj moral, er faktisk ret enkel: Seksuel selvbestemmelse fremhæves, hvilket faktisk er en god ting. Men det omfatter også valgfrihed, og denne valgfrihed omfatter mindst to muligheder, som »hun« kan vælge imellem. For det første tilbyder nogle pædagoger, som ikke

er interesserede i »høj moral«, unge mennesker den moralske model (eller rettere den »ikke-moralske model«) med at prøve »sex før ægteskab med forskellige partnere«, indtil den rigtige er fundet. Og for det andet er der de åh så velopdragne og højmoralske »do-gooders«, især i kirkerne, der som alternativ tilbyder den moralske model med en kropsfjendtlig og undertrykt askese a la munke og nonner, dvs. at unge mennesker helt skal afholde sig fra alt, hvad der har med sex at gøre, indtil de bliver gift - hvis de overhovedet siger noget om emnet. Så unge mennesker har virkelig et valg, og i dag har de som regel et meget frit valg. Men hvilket? Fordi godgørernes moralske model »askese a la munke og nonner« er fuldstændig uattraktiv og verdensfjern for unge mennesker fra starten og derfor ikke kan diskuteres, de ønsker ikke at blive nonner og munke, de ønsker bare at finde den rigtige partner, afviser de denne asketiske moralske model for godgørerne fra starten og orienterer sig meget mere mod den første moralske model, dvs. den »umoralske model for at finde en partner«. Det er her, den hyppige promiskuitet blandt unge kommer fra, som mange unge i sidste ende ikke er rigtig tilfredse med.

Det er sådan, manipulation virker for at modarbejde høj moral - og religioner, hvis moralske model primært er de godes, er også involveret i denne manipulation. Og i praksis betyder det, at det er bedst slet ikke at tale om emnet og lade det hele ligge... På den måde opstår behovet for tilgivelse og trøst, som kirkerne kan opfylde, eller som simpelthen er deres forretningsmodel, hos alle på et eller andet tidspunkt ...

Men der er en attraktiv MELLEMVEJ uden fare for dårlig samvittighed, nemlig ikke at forbruge forskellige seksualiteter, men at dyrke dem. Og efter min erfaring som religionslærer på en erhvervsskole ville denne mellemvej blive meget godt modtaget af unge mennesker, og hvordan!

6. Selv om noget svarer til et levende væsens, herunder et menneskes, naturlige disposition, skal det stadig lære at omsætte det i praksis!

Det bedste, man kan gøre, er at google, hvordan fugleforældre lærer deres »børn« at flyve, dvs. hvordan noget, der er en del af en fugls naturlige anlæg, stadig skal læres. Der er nogle vidunderlige videoer på internettet, f.eks. hvordan storke lærer at flyve af deres forældre, eller hvordan en »menneskemor«, som ikke kan lære sin papegøje at flyve og derfor er nødt til at lære den det på en anden måde, forsøger at sætte sig i sin fugls sted, og hvordan den langsomt forstår alt, hvad der har med at flyve at gøre.

Og hvordan finder man ud af, hvad en persons sande naturlige disposition er, som måske er gået tabt i vores civilisationer, og som vi derfor ikke så let kan genkende, men som vi skal genkende, hvis vi virkelig vil uddanne et ungt menneske ordentligt?

En elev fortalte mig engang meget levende, hvad hun havde lært i psykologitimerne på sin tidligere skole: Vi skal forestille os det »nye menneske« som et skab med tomme skuffer. Og hvis det, denne person oplever senere, passer ind i disse skuffer uden problemer, ligesom skuffer, der passer perfekt, så er det en ret sikker indikation på, at det er præcis det, der svarer til deres naturlige disposition. Og jeg er af den opfattelse, som dybest set også vores kristne religion har, at dette er ægte monogami, dvs. en enkelt seksuel partner i livet, og at dette monogami desværre kun meget amatøragtigt omsættes i praksis af religioner, fordi hensigten er en anden - og derfor ikke rigtig fungerer godt. Og hvis det skal fungere, er pædagogerne nødt til at starte med et passende koncept i en ung alder. Men hvordan gør man det ordentligt?

Først og fremmest vil jeg gerne påpege, at jeg kom på nogle af idéerne her mere ved en tilfældighed eller gennem en vis afslappethed fra min side, for måske kan man ikke rigtig planlægge noget her. Jeg tænker for eksempel på den samtale, jeg havde med en gymnasieelev fra Nordtyskland, som rejste rundt i verden, og som jeg mødte, da jeg besøgte katakomberne med knoglerne fra de franciskanermunke, der døde for længe siden, under franciskanerkirken i Lima (Peru) i slutningen af 2019. Da det gik op for mig, at hun var interesseret i at tale med mig, præsenterede jeg mig som pensioneret katolsk religionslærer på en erhvervsskole - om end med lidt alternative ideer. Og hovedidéen var, at den tro, som Jesus angiveligt ønskede, nok ikke var sand, som den fortælles i Bibelen. Faktisk blev kvinder afpresset til prostitution med en "to-vidne-procedure" - og denne Jesus havde tydeligvis lært om dette under sine samtaler med prostituerede og fordømte det offentligt. Og det fandt de respektive forbrydere sig ikke i og sørgede for, at Jesus brutalt blev fjernet fra vejen. Så det var den egentlige grund til hans korsfæstelse.

I dag er det selvfølgelig ikke længere så brutalt, men det er stadig langt fra at være rigtig fair over for kvinder og især over for piger! Konkret betyder det, at piger ikke er ordentligt informeret om, hvordan de kan genkende den rigtige partner for dem uden først at opleve sex med flere partnere som en prostitueret, og jeg fortalte hende, at naturen allerede har taget højde for dette, og at unge kvinder kan opleve orgasme uden penetration, hvis der er stor harmoni, blot med hudkontakt ved at flette mine pege- og langfingre sammen. Problemet er orgasmen, som ikke fungerer hos alle, så man er nødt til at teste sig frem. Når alt kommer til alt, er alle de nerveceller, der er ansvarlige for orgasme, placeret på overfladen af de kvindelige kønsorganer, så det er nok at være sammen med sammenflettede ben, og der er slet ikke behov for penetration - og hvad »hun« ikke oplever med hensyn til orgasme uden penetration, oplever hun heller ikke med penetration. Da jeg indså, at »denne procedure« nok ikke helt matchede hendes moral, i hvert fald ikke den, hun gerne ville vise en mand, tilføjede jeg: »Hvis du forbyder alt, ender du bare med at gøre alt!« Og i et splitsekund, så at sige, lyste hendes ansigt op, og hendes øjne begyndte at stråle, og jeg havde tydeligvis »vundet« hende, hvilket

åbenbart var det, hun ønskede inderst inde uden måske at vide det - og det var præcis det, jeg nu havde sagt - selv som mand! Hun kom også med på en byrundtur, som jeg inviterede hende med på, fordi vi lige så godt kunne snakke sammen og se noget af Lima samtidig.

Jeg bør også nævne, at jeg havde lignende oplevelser med en muslimsk studerende, som sad sammen med en medstuderende på en parkbænk nær hendes universitet i Meknes, Marokko, og derefter også med en ung servitrice på et lille gæstehus på Bali. Jeg havde altid præsenteret mig som denne nordtyske gymnasieelev, men sagde så, at mine mest interesserede studerende var islamiske piger og spurgte, om jeg måtte fortælle dem, hvad de interesserede sig for. Og det fik jeg selvfølgelig lov til - og de var begge tydeligvis helt oppe at køre, for det var tydeligvis præcis det, de ønskede sig inderst inde. Så jeg er overbevist om, at jeg har ramt en »guldåre«, så at sige, som kunne være grundlaget for en pædagogik med høj moral par excellence - overalt i verden!

Ja, nu havde jeg åbenbart fundet den måde, jeg havde ledt efter i hele min aktive tid som religionslærer, til at tale med unge uerfarne piger om den model for høj moral, der var attraktiv for dem, og som de faktisk gerne ville leve efter.

7. Analyse: Den vanskelige situation, som pigerne befinder sig i, kan også ses som en nødsituation.

Selvfulgt tænkte jeg over, hvorfor disse unge kvinder (eller piger) var så opstemte. Hvad havde jeg gjort rigtigt ved disse tre lejligheder, som jeg altid havde gjort forkert? Efter mange samtaler med kvinder, ældre og yngre, men også med mænd, også ældre og yngre, kom jeg frem til en konklusion: Det største problem for unge kvinder er at finde en anstændig partner for livet, som elsker dem, og som de elsker, og som de kan opleve en tilfredsstillende seksualitet med.

Men hvordan finder de en?

Der er dem, der ud fra alt, hvad de har oplevet i deres liv indtil nu, har indtryk af, at »den eneste ene« alligevel ikke findes, og at livet, og dermed ægteskabet, i sidste ende er en ret kedelig eller endda næsten uudholdelig historie. Den eneste mulighed er at »afreagere« inden ægteskabet, selv med skiftende partnere, for i det mindste at leve ordentligt en gang og så have et godt minde senere. Især muslimske piger har en tendens til at opføre sig sådan, og helst med fremmede mænd, der bor et andet sted, så deres eskapader ikke vækker opsigt. Som et tegn på deres moral, som de skal demonstrere over for andre, bærer de naturligvis tørklæde ...

Og de andre, som ikke er helt så desillusionerede, drømmer stadig om et smukt eller i det mindste fornuftigt partnerskab og tænker over, hvordan de kan opnå det. Og for ikke at falde i med den forkerte, som de så er lænket til

resten af livet, er »de« nødt til at »prøve«, selv om det koster dem deres mødom. Men det ses generelt ikke længere som en høj værdi i dag, så piger har en tendens til at tage tabet i stiv arm. De ser ikke længere det dilemma, at det er forkert, som de gør, enten at tage risikoen for at være afholdende før ægteskabet og derfor ende med den forkerte mand, eller først at være en slags gratis prostitueret for forskellige mænd for at finde den rigtige, eller de ser det i hvert fald næsten ikke mere. Kun nogle få piger er i nød, fordi de ser et problem her og føler sig presset af deres omgivelser til at deltage i det, som alle angiveligt gør. Alligevel vælger de fleste piger den gratis prostituerede fase (som jeg også skrev på side 10 og 11)Og på en måde er det det samme som (A), så det ser ud til at være normalt for piger i dag, så de behøver ikke at føle sig skyldige over det, så de prøver at få det bedste ud af det! Det er bare sådan, livet er....

Den adfærd, der nu opstår, er også det, der er synligt for andre - og også for videnskabelige forskere. Jeg sidder lige nu og bladrer i en bog om »unge pigers seksualitet«, og det handler kun om denne adfærd, som er synlig for andre, at pigerne er i en vanskelig situation eller endda i en nødsituation, det nævnes ikke nogen steder, det hele begrundes med en (medfødt) instinktivitet.

8. Naturen ville være grusom, hvis der ikke fandtes en acceptabel og endda attraktiv løsning: den romantiske middelvej!

Noch in Bearbeitung!

Og denne nordtyske gymnasieelever så problemet med en pige på samme måde som pigerne beskrev, kun de nævnte sædvanlige løsninger var ikke rigtig hendes. Måske havde hun arvet andre ideer fra sine forældre, eller måske havde hun bare læst en bog om emnet, eller det kunne have været en roman eller set en film, der talte til hende og fik hende til at tænke. Og så i stedet for at tænke på nogen "kærlighedshistorier", planlagde hun en tur rundt i verden og sparede op til det, arbejdede som servitrice og fik alle gaver fra venner og familie og selvfølgelig fra sine forældre betalt kontant - som hun fortalte mig som svar på mine spørgsmål. Og var åben for (bedre) ideer.

Og i denne nødsituation – faktisk så hun sig selv i én – mødte hun mig i katakomberne under Franciskanerkirken i Lima – og var åben for samtale, og vidste åbenbart med det samme, hvad jeg ville svare på hendes moralske bekymringer: "De, der forbyder alt, opnår kun, at alt er gjort!"

Denne mellemvej - hvor var det dejligt, at en mand endelig henvendte sig til ham - svarede præcis til hendes ideer, "hun" kunne "med denne metode" finde ud af, om "han" ser godt ud, om han er en god kammerat, om han er sympatisk og dufter godt, om han kan blive ophidset af hende og hun af ham,

om han har tilstrækkelig sædproduktion, og også om han har en attraktiv og gensidigt berøring af hinanden gennem sport massage (uden de "seksuelle dele") - og vil også gerne røre ved ham. Penetration kunne da helt sikkert vente til ægteskabet – for hun ville kunne genkende alt og opleve nogle af de ting, der er vigtige for hende – og det ville nok være meget bedre, end hvis penetration også var involveret! Og hvis det hele er i orden. Hvis ja, så burde penetration også virke!

Jeg tror, jeg er nødt til at sige noget meget grundlæggende her om, hvorfor jeg synes, denne mellemvej er så vigtig. Vi bliver ved med at spørge os selv, hvorfor kvinder er så foragtede af mange mænd, især i andre kulturer, men problemet er heller ikke løst her – og hvordan det kan løses. Jeg synes, at jeg fik et meget forståeligt råd her, da jeg var i samme rum som mænd "fra folket" under min værnepligt <og især under grunduddannelsen>. Så jeg hørte dem tale sådan – især om piger – og jeg synes, de tydeligt udtrykte, hvor subliminalt folk føler og tænker om tingene. Og jeg synes, jeg har hørt en chokerende følelse af foragt, når piger bliver beskrevet som "lfG'er" ("let at kneppe objekter") - og årsagen er, at pigerne ikke er bevidste om deres værd og er mere eller mindre let med på "eventyr" og ofte selv vil have dem. Og det gælder også for de piger, der ikke er "begyndt" endnu - "men du ved, hvordan de virkelig er." Jeg lagde dog også mærke til, når kammeraterne kunne lide pigerne – og det var netop dem, der ønskede og praktiserede den moralske model, jeg forsøger at fremme her. Det er ikke sådan, at pigerne ikke må "noget overhovedet", for det ses heller ikke som en positiv ting, men derimod det, de gør - også her er mottoet "Ikke alt, ikke ingenting!"

Og i alt dette er der intet "endegyldigt" sket; alle kan stadig "komme ud" - og være åbne over for et nyt forhold fra begyndelsen, uden skyldfølelse, uden meningsløs skam, uden traumatiske oplevelser... Og "hun" kunne endda være så dristig, uden at blive betragtet som en prostitueret, at hun tager initiativ til drenge og mænd, hun kan lide, og starter med tanken om "månebadning." Jeg har ikke kendt udtrykket længe, men jeg synes, det passer meget godt her, især da det lyder mere romantisk end udtrykket "lesbisk metode" - se næste kapitel. Men unge bør også venligst læse teksten "The Romantic Middle Way: Intoxicating Moonbathing" - og især afsnittet "A Girl Tells..." på <https://basisreli.lima-city.de/krum-lin-deu.pdf> fra side 15. Jeg vil gå mere i detaljer der!

Og hvis unge af begge køn ønsker dette, så burde det være nemt at "bringe dem sammen" i denne forstand - vi skal bare tale om det!

Bemærk: Hvad en pædagogik for folkeskolebørn kunne handle om "dette emne", kan du finde i samme tekst fra side 44!

9. Først og fremmest den »lesbiske metode« som

moralsk forbillede?

I avisen DIE WELT fra 24. april 2025 henvises der til nogle feministers tankegang: Hvad nu, hvis lesbianisme var normalt, og heteroseksualitet var unormalt? »Heteroseksuelle forhold på verdensplan er præget af stigende utilfredshed, især blandt kvinder. Da det kvindelige begær alligevel er mere fleksibelt end mange mænds, ser Jane Ward, universitetslektor ved Santa Barbara University i Californien, heteroseksualitet som en beslutning, der kunne træffes anderledes.

Og emnet bliver i øjeblikket »forhandlet på hvert et hjørne«, ifølge den franske forfatter Louise Morel: At være lesbisk betyder først og fremmest »en lethed i livet langt fra heteropatriarkatets forurenede stier«.

Men da heteroseksuelle forhold er vigtige, præsenterer jeg den idé, som jeg også fortalte den nordtyske gymnasieelev, og som endda harmonerer med idéerne i de store monoteistiske religioner, der er baseret på monogami, og også med det, som den virkelige Jesus sandsynligvis ønskede: Og som jeg bare kom så godt ud af det med.

Så i princippet ville dette være en fase af at være lesbisk - men med det modsatte køn! Og takket være denne fase kunne de samme piger, som eksperimenterer med penetration uden at kende til denne fase, nu teste, om »den anden« er en elskelig og hensynsfuld kammerat, og om det bare er så dejligt at kunne holde ham ud i en menneskealder - og om han også er så attraktiv med sin seksualitet. Så pigerne skal gøre det på den måde! Og min erfaring i klassen er, at det er præcis, hvad drengene, som på ingen måde er som vilde, uforudsigelige dyr, og som vil have en god partner for livet, også vil have!

Og med denne procedure, som jeg også kalder »månebadning« andre steder, kan unge mennesker således opfylde ideerne om høj moral (at sex kun bør finde sted inden for ægteskabet) og samtidig skabe smukke forhold, der varer hele livet - og gør skilsmisser overflødige.

Forudsætningen er dog, at de unge lærer at tale med hinanden og også at sætte spørgsmålstejn ved traditionelle moralbegreber.

10. ADAM - JESUS (dette religionshistoriske forhold)

Jeg mener, at dette forhold fra Paulus' brev til romerne skal behandles ud fra et religionshistorisk perspektiv - arvesyndens teologi, som har sin oprindelse her, skal jo også ses kritisk på. Og resultatet passer bestemt med den Jesus, der præsenteres her!

Problemet med Paulus' breve, hvad enten de er ægte eller ej, og med hele

Det Nye Testamente i det hele taget, er, at Det Nye Testamente ifølge Christian Lindtners (»Mysterier om Jesus Kristus«) og Hyam Maccobys (»Myteskaberen«) værker - og ifølge Karl Heinz Deschners bog »Den forfalskede tro« - i høj grad er en forfalskning, dvs. et bedrageri. I bedste fald kan vi spørge os selv, hvad i Det Nye Testamente der faktisk kunne stamme fra den virkelige Jesus, og om og hvordan det blev omfortolket af Paulus' skriveværksted. For eksempel forholdet mellem »Adam i historien om Første Mosebog« og den »anden Adam« Jesus i Paulus' brev til romerne.

Jeg kan kun spekulere her, men jeg tror, at jeg med god grund kan sige, at denne idé om den anden Adam faktisk kommer fra den virkelige Jesus, men at den blev omfortolket eller snarere »fuldstændig forvrænget« af Paulus, bevidst eller ubevidst. Som jeg tolker det på baggrund af historien om synderen i Johannes 8, havde Jesus gennem sit venskab »med sådanne kvinder« lært, hvordan de var kommet til deres erhverv gennem afpresning, og han så det nu som sin mission i livet at ændre dette, så kvinder i fremtiden ville kunne bestemme selv - og at prostitution og udnyttelse af kvinder ville forsvinde som følge heraf. Og at et samfund, hvor alt ville være anderledes, så at sige ville være Guds rige.

På samme måde blev urmennesket Enkidu i Gilgamesh-eposet i babylonsk mytologi forført, hvilket fik ham til at miste paradiset:

Så vendte han blikket mod sit dyr
Men nu, da gazellerne så Enkidu,
de flygtede fra ham.
Steppens vilde dyr trak sig tilbage foran ham,
og Enkidu blev bange, hans krop blev stiv,
knæene rystede, og det var ikke som før,
men havde nu kundskab; han forstod.
Han vendte tilbage og sank for skøgens fødder,
løftede hans øjne op til hendes ansigt
og lyttede til de ord, hun sagde.
Skøgen sagde til Enkidu:
Du er nu klog, Enkidu, som en gud!

(citeret fra Oswald Loretz, Creation and Myth, Man and World after the Opening Chapters of Genesis, Stuttgarter Bibelstudien, 32, 1968, s. 114)

Og der er også en illustration af Jan Hellers værk "Navneften" og af stedet i Gilgamesh-epo- set - nemlig ved Soltem- plet i Konarak (Indien) - med en gudinde i form af en slange, hvis kult om- fatter kultisk prostitution. At der ikke er tale om et ægtepar, fremgår af de andre "utvetydige" skul- pturer på templet. (Foto: M.P.)

Og tilbage til Jesus: Nu så han, hvordan denne "seksuelle forvirring" stadig eksisterede på hans tid, men denne gang med en kriminel baggrund - som han ville overvinde, som en anden Adam så at sige, men for alvor! Jesus ville som den anden Adam derfor udrette det, som den første Adam havde "rodet".

Men Paulus kunne naturligvis ikke acceptere denne fortolkning af Jesus og dens tilsvarende implementering i praksis – især da sletningen af Jesu forpligtelse netop var hans anliggende – og derfor konstruerede han sine teser om den gamle Adam og den nye Adam i Romerbrevet, som så blev grundlaget for de kristne kirkers arvesynsideologi. Selvfølgelig kan Paulus' teser på en eller anden måde forbindes med Jesu bekymringer – med en vis mængde intellektuel dygtighed er alt muligt.

Men målet med dette koncept er at sikre, at denne "anden Adam", Jesus, træder i kraft igen i den forstand, som Jesus sandsynligvis havde til hensigt. Det er alt.

11. Hvorfor emnet »begyndelsen på seksuelle forhold« også er så politisk vigtigt.

Her stødte jeg også på en interessant tankegang hos den spanske filosof Ortega y Gasset: Hvad piger drømmer om, hvilken type mand der skal være deres første seksuelle partner (og også med intelligens forsøger at føre deres drøm ud i livet), påvirker historien mere end »krigsgudens stål«, dvs. end al militær magt - og jeg tror, at disse drømme trods alt kan påvirkes meget godt af passende pædagogik! Ja, at påvirke historien - kirken ville have en reel chance her! Det ville være noget!

Og som lærer har jeg også bemærket, at unge mennesker - både piger og drenge - bestemt er åbne over for fornuftige begreber om høj moral!

Jeg har forsøgt at opsummere alt her så kort som muligt og på en sådan måde, at alt stadig er logisk og plausibelt. Her er den oprindelige tekst igen:

<https://basisreli.lima-city.de/mo-baden.htm>

Og endnu mere på hjemmesiden www.michael-preuschoff.de.

Hvad nu, hvis unge mennesker eller deres forældre klipper eller kopierer denne artikel (del 2) og den forrige (del 2) om den rigtige Jesus ud og giver den til de relevante lærere eller præster, så de kan undervise i religionsundervisning eller konfirmationsundervisning »efter den rigtige Jesus«?

Jeg ville være meget glad for at modtage feedback - uanset om den er positiv eller negativ: hpreuschoff@gmx.de!

Michael Preuschoff, Dipl.-Theol. (katolik) og pensioneret religionslærer på en erhvervsskole